

Mål C-599/20**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

13 november 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

3 november 2020

Klagande:

UAB "Baltic Master"

Övrig part i målet:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Saken i det nationella målet

Fastställande av tullvärdet på importerade varor. Erkännande av att köparen och säljaren av varorna är närstående personer.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av bestämmelser i rådets förordning nr 2913/92 och kommissionens förordning nr 2454/93; artikel 267 tredje stycket FEUF.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. Ska artikel 29.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen och artikel 143.1 b, e eller f i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den

2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen tolkas så, att köparen och säljaren anses vara närstående personer när, såsom i förevarande fall, i avsaknad av handlingar (officiella uppgifter) som styrker ett affärskompanjonskap eller kontroll, omständigheterna kring ingåendet av transaktionerna, på grundval av objektiv bevisning, inte är kännetecknande för att ekonomisk verksamhet bedrivs på normala villkor, utan snarare är kännetecknande för fall där 1) det finns särskilt nära affärsförbindelser grundade på en hög grad av ömsesidigt förtroende mellan parterna i transaktionen, eller 2) en av parterna i transaktionen kontrollerar den andra parten eller båda parterna i transaktionen kontrolleras av tredje man?

2. Ska artikel 31.1 i förordning (EEG) nr 2913/92 tolkas så, att det är förbjudet att fastställa tullvärdet på grundval av uppgifter som finns i en nationell databas avseende ett tullvärde på varor som har samma ursprung och som, även om de inte utgör liknande varor i den mening som avses i artikel 142.1 d i förordning (EEG) nr 2454/93, hänförs till samma Taric-nummer?

Anförda unionsbestämmelser

Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad gemenskapens tullkodex): artiklarna 29.1 d, 30.2 b och 31.

Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) (nedan kallad tillämpningsförordningen): artiklarna 142.1 d, 143.1 b, e och f, 151.3 samt bilaga 23.

Kommissionens förordning (EG) nr 1031/2008 av den 19 september 2008 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 291, 2008, s. 1).

Kommissionens förordning (EG) nr 948/2009 av den 30 september 2009 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 287, 2009, s. 1).

Anförda nationella bestämmelser

Föreskrifter för tillämpningen av förordning nr 2913/92 och förordning nr 2454/93 i Republiken Litauen, godkända genom resolution nr 1332 av Republiken Litauens regering den 27 oktober 2004 (nedan även kallade de föreskrifter som godkändes genom resolution nr 1332):

Punkt 12

”Vid tillämpningen av metoderna för att fastställa tullvärdet genom hänvisning till transaktionsvärdet på identiska eller liknande varor och artikel 31 i gemenskapens tullkodex, ska tullmyndigheterna använda de uppgifter om tullvärdet på varor som har samlats i den databas för fastställande av värdet på varor för tulländamål som handhas av Tullavdelningen. Förfarandet för att välja ut uppgifter från databasen, användningen av sådana uppgifter och formaliseringen av beslutet att fastställa varornas tullvärde i enlighet med de uppgifter som samlats i den angivna databasen ska fastställas av generaldirektören för Tullavdelningen.”

Föreskrifterna för kontroll av fastställandet av tullvärdet på importerade varor, godkända genom beslut nr 1B-431 av direktören för Tullavdelningen, som lyder under Republiken Litauens finansministerium den 28 april 2004 (nedan även kallade Tullavdelningens föreskrifter):

Punkt 7

”Tulltjänstemän ska använda databasen för fastställande av tullvärdet på varor för tulländamål, vilken ska ställas samman i enlighet med det förfarande som har inrättats av Tullavdelningen, för följande syften: 7.1. för att jämföra tullvärdet på de varor som importeras med tullvärdet på tidigare importerade varor och kontrollera att tullvärdet på varorna är riktigt, 7.2. för att välja ut information om värden och priser på varorna i syfte att tillämpa andra metoder för fastställande av tullvärdet eller beräkna ytterligare garantier eller säkerheter.”

Punkt 24

”Om ett sådant beslut som avses i punkt 20.4 i [Tullavdelningens] föreskrifter antas (att tillämpa metoden för att fastställa tullvärdet genom hänvisning till transaktionsvärdet på identiska eller liknande varor), är det obligatoriskt att iakttä artikel 150 i bestämmelserna om genomförande av gemenskapens tullkodex. Om det inte är möjligt att genomföra kraven i artikel 150 i bestämmelserna om genomförande av gemenskapens tullkodex i samband med tullklareringen, ska tullvärdet på varorna fastställas i enlighet med artikel 31 i gemenskapens tullkodex (metod 6). Vid fastställandet av tullvärdet på varorna med tillämpning av metod 6, ska det gällande priset på varorna ligga nära priset på identiska eller liknande varor. En mer flexibel tillämpning av de krav som fastställts för dessa metoder är dock tillåten (till exempel kan kravet på ”90 dagar” tillämpas mer flexibelt, varorna får även vara tillverkade i ett annat land än tillverkningslandet för de varor som tullvärdet fastställs för, priset i exportlandet får tillämpas och så vidare).”

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Mellan åren 2009 och 2012 importerade klaganden olika kvantiteter varor av malaysiskt ursprung som köpts av ”Gus Group LLC” (nedan även kallad säljaren) till Litauen. Klaganden beskrev varorna i deklarationerna som ”delar till

luftkonditioneringsapparater” och deklarerade dessa under ett enda Taric-nummer för varor, med angivande av den totala vikten på dessa delar i kilogram (nedan även kallade de omtvistade varorna). I dessa deklarationer angav klaganden transaktionsvärdet, det vill säga det pris som angavs i de fakturor som utfärdades till klaganden, som de omtvistade varornas tullvärde.

- 2 Efter att ha utfört upprepade kontroller av klagandens verksamheter avseende importen av dessa varor, vägrade Vilniaus teritorinė muitinė (Regionala tullmyndigheten i Vilnius) (nedan kallad tullmyndigheten) att godta det transaktionsvärde som angavs i importdeklarationerna. Tullmyndigheten fastställde tullvärdet på varorna i enlighet med artikel 31 i gemenskapens tullkodex, och hänvisade för det syftet till tillgängliga data i tullens informationssystem för fastställande av värdet på varor för tulländamål (nedan även kallat databasen PREMI).
- 3 I samband med beslutet att avgöra saken på detta sätt, intog tullmyndigheten bland annat ståndpunkten att klaganden och säljaren skulle behandlas som närstående personer vid tillämpningen av artikel 29.1 d i gemenskapens tullkodex, och att tullvärdet på de omtvistade varorna inte kunde fastställas enligt någon av de metoder som anges i artiklarna 29 och 30 i tullkodexen.
- 4 Klaganden överklagade tullmyndighetens rapport till Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Tullavdelningen, som lyder under Republiken Litauens finansministerium) (nedan kallad Tullavdelningen). Efter att ha prövat klagandens överklagande fastställde Tullavdelningen, genom sitt beslut, tullmyndighetens rapport. Klaganden överklagade det beslutet till Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Skattetvistnämnden, som lyder under Republiken Litauens regering). Det organet fastställde det omtvistade beslutet av Tullavdelningen.
- 5 Klaganden överklagade Skattetvistnämndens beslut till Vilniaus apygardos administracinis teismas (Regionala förvaltningsdomstolen i Vilnius) och yrkade även att en begäran om förhandsavgörande skulle hänskjutas till Europeiska unionens domstol avseende tolkningen av vissa bestämmelser i artiklarna 29, 30 och 31 i gemenskapens tullkodex och artikel 143 i tillämpningsförordningen.
- 6 Vilniaus apygardos administracinis teismas avslog klagandens överklagande. Efter en prövning av klagandens överklagande fastställde Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas den dom som hade avkunnats i första instans.
- 7 Till följd av ett avgörande från Europeiska domstolen om de mänskliga rättigheterna, enligt vilket domstolarna i Republiken Litauen hade underlåtit att ge en tillräcklig motivering till deras vägran att hänskjuta en fråga till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande och följaktligen hade åsidosatt artikel 6.1 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (dom av den 16 april 2019, Baltic Master mot Litauen

(ansökan nr 55092/16), 40–43 §§), beslutade Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas att återuppta förfarandet i förvaltningsmålet.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

Den första tolkningsfrågan

- 8 För att utröna huruvida det var skäligt att inte stödja sig på transaktionsvärdet vid fastställandet av tullvärdet på de omtvistade varorna i förevarande fall, uppkommer först frågan huruvida klaganden och säljaren av de omtvistade varorna kan anses vara närstående personer i den mening som avses i artikel 29.1 d i gemenskapens tullkodex.
- 9 Det följer av artikel 29.1 d och 29.2 a i gemenskapens tullkodex att om köparen och säljaren är närstående, ska transaktionsvärdet godtas om det närstående förhållandet mellan köparen och säljaren inte har påverkat priset.
- 10 Vad beträffar erkännandet av att personer är ”närstående”, föreskrivs det i artikel 143.1 i tillämpningsförordningen, vilken förtydligade lydelsen i artikel 29.1 d i gemenskapens tullkodex, en uttömmande förteckning över de fall då personer anses vara närstående.
- 11 Det finns inte någon dokumentation i förevarande fall som direkt styrker att det föreligger något sådant förhållande mellan säljaren och klaganden som avses i artikel 143.1 i tillämpningsförordningen. Det finns inte några officiella uppgifter som gör att dessa enheter skulle kunna anses vara *juridiskt erkända* kompanjoner i någon affärsverksamhet, i den mening som avses i artikel 143.1 b i tillämpningsförordningen, eller som skulle bekräfta förekomsten av något av de inslag av direkt eller indirekt ägande (kontroll) som åsyftas i artikel 143.1 e och f i nämnda förordning.
- 12 Å andra sidan har det i förevarande fall konstaterats att 1) säljaren och klaganden är knutna till varandra genom långsiktiga affärstransaktioner, 2) varorna tillhandahölls utan att det ingicks något köpekontrakt som reglerar leverans, betalning eller returnering av varor och andra villkor som är specifika för sådana transaktioner, 3) varorna levererades utan någon förskottsbetalning och trots det faktum att klaganden var skyldig säljaren betydande belopp för tidigare leveranser, 4) inga åtgärder för verkställighet eller riskreducerande åtgärder vidtogs (förskottsbetalningar, säkerheter, garantier, dröjsmålsränta och så vidare) vilket är normalt i vanlig affärsverksamhet, trots de omtvistade transaktionernas särskilt höga värde, 5) det finns inget som tyder på att säljaren allmänt utövade någon kontroll över betalning och andra skyldigheter, 6) det identifierades fall där personer som arbetade för klagandens bolag handlade för säljarens räkning genom ett bemyndigande och använde dess företagsstämpel.
- 13 Rätten anser att samtliga faktiska omständigheter utgör skälig grund för att anse att säljaren och klaganden i förevarande mål är knutna till varandra genom särskilt

nära förbindelser, vilket fick till resultat att transaktionerna mellan dessa personer ingicks och genomfördes på villkor som inte är kännetecknande för vanlig affärsverksamhet och det finns inte några andra objektiva omständigheter som kan motivera den ekonomiska logiken i sådana transaktioner.

- 14 Det ska i det avseendet påpekas att beteendemönster av ekonomiska enheter liknande dem i förevarande fall i regel är typiska i fall där den ena parten i transaktionen kontrollerar den andra parten eller där båda parterna kontrolleras av tredje man. Även om det inte finns några formella bevis för att sådan kontroll *de jure* föreligger, är rätten av den uppfattningen att omständigheterna i förevarande mål eventuellt kan motivera att säljaren och klaganden *de facto* betraktas som närstående parter i den mening som avses i artikel 29.1 d i gemenskapens tullkodex och artikel 143.1 e och/eller f i tillämpningsförordningen.
- 15 I det nationella målet fann tullmyndigheten även att det fanns skäl att erkänna klaganden och säljaren som närstående personer i enlighet med artikel 143.1 b i tillämpningsförordningen, det vill säga som juridiskt erkända kompanjoner i någon affärsverksamhet.
- 16 EU-domstolen har i sin praxis inte tolkat begreppet juridiskt erkända kompanjoner i någon affärsverksamhet, och innehållet i denna bestämmelse väcker vissa frågor enligt rättens mening.
- 17 Enligt den gängse uppfattningen om begreppet affärskompanjonskap kan det antas att en sådan juridisk form av affärsverksamhet sammanför flera ömsesidigt oberoende enheter, vilka i sin tur inte kontrolleras av tredje man. Denna form av juridiskt förhållande kännetecknas bland annat av att de enheter som blivit kompanjoner har en enhetlig inriktning på en ekonomisk fördel (vinst), och med en delning av funktionerna för investeringsförvaltning och operativ förvaltning i överenskommen omfattning.
- 18 I förevarande fall skulle omständigheterna kring de transaktioner som ingått mellan säljaren och klaganden, såsom angetts ovan, med beaktande särskilt av dessa ekonomiska enheters långvariga och ömsesidiga affärspraxis, kunna anses styrka särskilt nära förbindelser grundade på en hög grad av förtroende som inte är kännetecknande för vanlig affärsverksamhet. Dessa omständigheter tyder på att affärsförhållandet mellan säljaren och klaganden *de facto* kan vara liktydigt med ett affärskompanjonskap i den mening som avses i artikel 143.1 b i tillämpningsförordningen. Det står dock inte klart huruvida en sådan bedömning är motiverad, särskilt som det i ordalydelsen i denna bestämmelse, vilken ska tolkas restriktivt, klart anges att personerna ska vara ”... juridiskt erkända ...”.

Den andra tolkningsfrågan

- 19 I förevarande fall fastställde tullmyndigheten tullvärdet på de varor som klaganden importerade genom användning av transaktionsuppgifter avseende en separat importörs varor under samma beteckning (delar till

luftkonditioneringsapparater), klassificerade under samma Taric-nummer 8415 90 00 90 med samma ursprung, Malaysia (och samma tillverkare), med ett transaktionsvärde på 56,67 litas per kg. Detta var det enda fallet av export från Malaysia under samma Taric-nummer 8415 90 00 90 som registrerades i databasen PREMI under år 2010. Tullmyndigheten tillämpade transaktionsvärdet i det fallet på värdena på de varor som klaganden deklarerade under perioden 2009–2011.

- 20 I detta skede av förfarandet anser rätten att klaganden inte har styrkt att värdet på de omtvistade varorna nästan inte alls skiljer sig från ett av de värden som anges i artikel 29.2 b i gemenskapens tullkodex. För att fastställa värdet på de varor som klaganden importerade slog tullmyndigheten fast att det inte var möjligt att använda transaktionsvärdet på identiska och liknande varor för fastställande av tullvärdet i enlighet med ursprungslandet, det vill säga databasen PREMI innehåller inte information om transaktioner som uppfyller kraven för identiska och liknande varor, i den mening som avses i de relevanta bestämmelserna i gemenskapens tullkodex och tillämpningsförordningen. Det var inte heller möjligt att fastställa värdet med användning av den deduktiva metoden eftersom klaganden inte hade tillhandahållit de handlingar och de uppgifter som krävs för att tillämpa den metoden. Det var inte heller möjligt att beräkna värdet på varorna med användning av metoden med beräknat värde, eftersom tullmyndigheten, enligt artikel 153.1 i tillämpningsförordningen, inte får kräva av en person som inte är bosatt i gemenskapen att tillhandahålla de uppgifter som krävdes för att fastställa detta värde. Med andra ord kunde inte värdet på de varor som klaganden importerade fastställas genom att konsekvent tillämpa artiklarna 29 och 30 i gemenskapens tullkodex. I ett sådant fall ska tullvärdet på de importerade varorna fastställas i enlighet med bestämmelserna i artikel 31.1 tredje strecksatsen i gemenskapens tullkodex.
- 21 I enlighet med ovannämnda föreskrifter och punkt 12 i de föreskrifter som godkändes genom resolution nr 1332 samt punkterna 7 och 24 i Tullavdelningens föreskrifter, slog tullmyndigheten därför fast att det värde som fastställdes i det enda fallet av export från Malaysia under år 2010 av varor som registrerades under samma Taric-nummer skulle anses vara tullvärdet på de varor som klaganden importerade och deklarerade under perioden 2009–2011. I förevarande fall finns det inget som tyder på att tullmyndigheten gjorde någon ansträngning för att få ytterligare information som är relevant för den aktuella frågan från de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater.
- 22 Enligt rättens mening utgör fastställandet av tullvärdet på varorna på grundval av det enda fall som tullmyndigheten kände till inte i sig ett skäl för att ifrågasätta riktigheten och giltigheten av de resultat som erhöles. En sådan slutsats stöds även av artiklarna 150.3 och 151.3 i tillämpningsförordningen, vilkas innehåll visar att värdet på en enda transaktion för försäljning av identiska (artikel 150) eller liknande (artikel 151) varor räcker för att fastställa tullvärdet på importerade varor.

- 23 Å andra sidan anser rätten att betydelsen av en *korrekt* klassificering av varor bör framhållas i detta avseende. Begreppen identiska och liknande varor enligt definitionen i artikel 142.1 c och d i tillämpningsförordningen bör därför särskilt framhållas.
- 24 Med hänsyn till omständigheterna i förevarande mål, är det endast begreppet liknande varor som är relevant. I artikel 142.1 d i tillämpningsförordningen definieras liknande varor som varor som framställts i samma land och som, även om de inte är lika i alla avseenden, har liknande egenskaper och består av liknande material, vilket gör att de kan ha samma funktioner och vara utbytbara i handeln. Varornas kvalitet, deras anseende och de varumärken som varorna och tjänsterna omfattas av är några av de faktorer som ska beaktas vid bedömningen av om det är fråga om liknande varor.
- 25 På grundval av de insamlade uppgifterna går det att dra den rimliga slutsatsen att de omtvistade varorna och de varor som tullmyndigheten jämförde de omtvistade varorna med för att fastställa deras tullvärde, trots att de hade deklarerats av olika importörer under samma beteckning (delar till luftkonditioneringsapparater), klassificerades under samma Taric-nummer 8415 90 00 90, och samma malaysiska ursprung (samma tillverkare) angavs, likväl inte utgjorde liknande varor mot bakgrund av de beståndsdelar som ingår i detta begrepp och som anges i artikel 142.1 d i tillämpningsförordningen.
- 26 Det ska påpekas att i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 1031/2008 och förordning nr 948/2009, de förklarande anmärkningarna till nomenklaturen till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (FAHS, 2007), reglerna 1 och 6 i Allmänna bestämmelser för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, benämningarna på kapitel och avdelningar, nummer och undernummer omfattas delar till luftkonditioneringsapparater av undernummer 8415 90 i KN. Detta undernummer kan dock omfatta mycket olika delar till luftkonditioneringsystem som har olika ändamål, vilka självklart kan ha olika värden.
- 27 Med andra ord tyder de omständigheter som har fastställts i detta mål att Taric-numret, vilket är avsett att kombinera liknande varor för tullklassificeringsändamål, var alltför allmänt (abstrakt) i förevarande fall.